

LITTEKENS EN BRANDMERKEN

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, op het eerste gezicht wellicht een nogal vreemde titel voor een bijbelverkondiging. Maar ik zal het u uitleggen! Op voorhand wil ik u zeggen, dat het te maken heeft met het lijden voor Jezus, dat elk wedergeboren kind van God bereid moet zijn te ondergaan. Fil 1:29 – *“Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden;”*

De apostel Paulus sprak de volgende woorden in Gal. 6:17 – *“Voorts, niemand doe mij moeite aan; want ik draag de littekenen van den Heere Jezus in mijn lichaam.”*
Het gaat mij om de tweede bijzin: *“Ik draag de littekens van de Heer Jezus in mijn lichaam”*.

Volgens het woordenboek is een litteken een overblijvend teken van een wond. Het in Gal. 6:17 gebruikte woord *“litteken”* is in het Grieks *“stigma”*, dat wil zeggen een *“brandmerk, tatoeage”*. *“Stigma”* is verwant aan het werkwoord *“stizo”* dat *“prikken, steken”* betekent.

In de dagen van Paulus droegen soldaten en slaven het merkteken van hun bevelhebber, respectievelijk hun heer, op hun lichaam om aan te duiden tot wie zij behoorden. Er waren zelfs mensen die zich lieten brandmerken of tatoeëren met het teken van hun afgoden. In die tijd waren deze praktijken heel normaal, zoals het in onze dagen heel gewoon is geworden om jezelf te laten tatoeëren.

Volgens bijbelcommentatoren refereert Paulus met zijn uitspraak in Gal. 6:17 aan meerdere zaken:

1. Aan het fysieke en geestelijke lijden dat hij had moeten ondergaan, sinds hij Jezus verkondigde.
2. Om hiermee zijn getrouwheid als dienstknecht aan Jezus aan te duiden, zoals in die dagen de meester zijn knechten brandmerkte en zoals religieuze personen zichzelf lieten brandmerken met het teken van de afgod die zij dienden.
3. Tenslotte ligt het voor de hand dat Paulus zich met zijn uitspraak wilde afzetten tegen het vasthouden van de Joden aan de besnijdenis, een uiterlijk lichaamsteken als bewijs van gehoorzaamheid aan de Joodse Wet, maar dat hen innerlijk niets kostte. Paulus stelde hier tegenover de onuitwisbare tekenen in zijn lichaam door zijn trouw aan de Heer Jezus.

Over de besnijdenis wil ik het in deze prediking niet hebben, maar wel over de eerste twee.

Wat zijn de littekens van Jezus of hoe worden ze veroorzaakt?

De littekens van Jezus zijn de wonden die worden veroorzaakt door het lijden voor Jezus. In het schriftgedeelte 2 Cor. 4:10a wordt in dit verband gesproken over “de doding” van Christus: *“.....Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende”*. In 2 Cor. 4:11a wordt het nader verklaard, namelijk *“Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus’ wil”*. Als we dan de verzen 8-9 lezen, wordt het helemaal duidelijk, want de overgave in de dood van Jezus heeft te maken met ons lijden voor Jezus. 2 Cor. 4:8-9 – *“Als die in alles verdrukt worden, doch niet benauwd; twijfelmoedig, doch niet mismooedig; vervolgd, doch niet daarin verlaten; nedergeworpen, doch niet verdorven;”*
In Rom. 8:36 schreef Paulus, dat de kinderen Gods de gehele dag, dat wil zeggen voortdurend, worden gedood: *“(Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden wij den gansen dag gedood; wij zijn geacht als schapen ter slachting.)”*
En in 1 Cor. 4:9 zei hij: *“Want ik acht, dat God ons, die de laatste apostelen zijn, ten toon heeft gesteld als tot den dood verwezen; want wij zijn een schouwspel geworden der wereld, en den engelen, en den mensen.”*

Broeders en zusters, deze voortdurende doding in ons is het noodzakelijke vervolg op het sterven van de oude mens, toen wij wedergeboren werden. Rom. 6:6-7 – *“Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.”*

Weest navolgers van Paulus en daardoor van Christus

Paulus volgde zijn Heiland Jezus Christus nauwgezet en op de voet. Daarom ook kon hij tegen de christenen in Corinthe zeggen: *“Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus”* (1 Cor. 11:1). Met andere woorden: *“Ik volg Christus nauwgezet, dus als jullie mij navolgen, dan volgen jullie Christus eveneens”*.

Dit betekent dat zij Paulus dus ook in het dragen van de littekens (de doding) van Jezus Christus moe(s)ten navolgen.

Paulus sprak vaker over het navolgen van hem en vrijwel steeds was er dan verband met het lijden voor Jezus Christus.

1 Cor. 4:10-13,16 – *“Wij zijn dwazen om Christus’ wil, maar gij zijt wijzen in Christus; wij zijn zwakken, maar gij sterken; gij zijt heerlijken, maar wij verachten. Tot op deze tegenwoordige ure, lijden wij honger, en lijden wij dorst, en zijn naakt, en worden met vuisten geslagen, en hebben geen vaste woonplaats; En arbeiden, werkende met onze eigen handen; wij worden gescholden, en wij zegenen; wij worden vervolgd, en wij verdragen; Wij worden gelasterd, en wij bidden; wij zijn geworden als uitvaagsels der wereld en aller afschrapsel tot nu toe. Ik schrijf deze dingen niet om u te beschamen, maar als mijn lieve kinderen vermaan ik u. Want al hadt gij tien duizend leermeesters in Christus, zo hebt gij toch niet vele vaders; want in Christus Jezus heb ik u door het Evangelie geteeld. Zo vermaan ik u dan: zijt mijn navolgers.”*

Fil. 3:10,17a – *“Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende; Weest mede mijn navolgers, broeders,”*

1 Thess. 1:6 – *“En gij zijt onze navolgers geworden, en des Heeren, het Woord aangenomen hebbende in vele verdrukking, met blijdschap des Heiligen Geestes;”*

2 Thess. 3:7-9 – *“Want gijzelf weet, hoe men ons behoort na te volgen; want wij hebben ons niet ongeregeld gedragen onder u; En wij hebben geen brood bij iemand gegeten voor niet, maar in arbeid en moeite, nacht en dag werkende, opdat wij niet iemand van u zouden lastig zijn; Niet, dat wij de macht niet hebben, maar opdat wij onszelf u geven zouden tot een voorbeeld, om ons na te volgen.”*

Waarom kon Paulus met vertrouwen de kinderen Gods oproepen om hem na te volgen? Omdat Paulus heel vaak in allerlei gevaren ter wille van Christus had verkeerd. En hij had bewezen dat het mogelijk was om geestelijk staande te blijven en hij had de voordelen van dit lijden voor zijn persoonlijke geestelijke groei ervaren. In het volgende schriftgedeelte kunnen we lezen wat voor een vreselijke dingen Paulus zijn overkomen.

2 Cor. 11:23-33 – *“Zijn zij dienaars van Christus? (ik spreek onwijs zijnde) ik ben boven hen; in arbeid overvloediger, in slagen uitnemender, in gevangenissen overvloediger, in doods gevaar menigmaal. Van de Joden heb ik veertig slagen min een, vijfmaal ontvangen. Driemaal ben ik met roeden gegeseld geweest, eens ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een gansen nacht en dag heb ik in de diepte doorgebracht. In het reizen menigmaal in gevaren van rivieren, in gevaren van moordenaars, in gevaren van mijn geslacht, in gevaren van de heidenen, in gevaren in de stad, in gevaren in de woestijn, in gevaren op de zee, in gevaren onder de valse broeders; In arbeid en moeite, in waken menigmaal, in honger en dorst, in vasten menigmaal, in koude en naaktheid. Zonder de dingen, die van buiten zijn, overvalt mij dagelijks de zorg van al de Gemeenten. Wie is er zwak, dat ik niet zwak ben? Wie wordt er geërgerd, dat ik niet brande? Indien men moet*

roemen, zo zal ik roemen de dingen mijner zwakheid. De God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die geprezen is in der eeuwigheid, weet, dat ik niet lieg. De stadhouder van den koning Aretas in Damaskus, bezette de stad der Damaskenen, willende mij vangen; En ik werd door een venster in een mand over den muur nedergelaten, en ontvlood zijn handen.”

Broeders en zusters, de tijden zijn veranderd en Paulus is reeds lang bij de Heer en wandelt niet meer op aarde. Zijn wandel in de Heer kunnen wij niet meer van dichtbij aanschouwen. Maar nog steeds blijft staan, dat ook wij allen bereid zullen moeten zijn om Jezus eveneens in Zijn lijden na te volgen.

Daarom sprak ook apostel Petrus over het navolgen van Christus en u raad het al, juist in verband met het lijden.

1 Petr. 2:20-23 – *“Want wat lof is het, indien gij verdraagt, als gij zondigt, en daarover geslagen wordt? Maar indien gij verdraagt, als gij weldoet, en daarover lijdt, dat is genade bij God. Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen; Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden; Die, als Hij gescholden werd, niet wederschoold, en als Hij leed, niet dreigde; maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt;”*

Waarom zijn de littekens van Jezus in ons noodzakelijk?

Jezus' littekens in ons lichaam zijn om een groot aantal redenen noodzakelijk. Dat wil zeggen, Zijn littekens leveren voor ons én voor de Gemeente grote voordelen op. Dus voor onszelf en voor anderen.

Ik wil er willekeurig een aantal noemen, zonder daarbij volledig te zijn.

1. Allereerst moet worden genoemd, dat door het laten plaatsvinden van de doding van Jezus in ons lichaam, Zijn (eeuwige) leven in ons werkzaam wordt.

Rom. 6:8 – *“Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven;”* Leest u ook 2 Tim. 2:11.

En Christus' leven zal daarna dan ook in andere mensen worden geopenbaard.

2 Cor. 4:10-12 – *“Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden. Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus' wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden. Zo dan, de dood werkt wel in ons, maar het leven in ulieden.”*

Indien wij bereid zijn om ter wille van Jezus verdrukkingen te ondergaan en te lijden, wordt Zijn leven zodanig in ons zichtbaar en werkbaar, dat de mensen in onze omgeving die bereid zijn om naar het Evangelie te luisteren, óók Jezus' leven deelachtig gaan worden.

De dagelijkse vernieuwingen in ons zullen niet onopgemerkt blijven (2 Cor. 4:16).

Met name in de predikers moet de doding van Jezus zichtbaar worden, zodat hun toehoorders ook Zijn leven mogen ervaren.

2. Het tarwegraan dat bereid is om niet alleen te vallen maar ook in de aarde af te sterven, zal veel vrucht voortbrengen tot in het eeuwige leven. Joh. 12:24-25 – *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelve alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort. Die zijn leven liefheeft, zal hetzelve verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelve bewaren tot het eeuwige leven.”*

Het Eerste Tarwegraan dat in de aarde viel en stierf was onze Heiland (Jes. 53:10; Joh. 12:24-25). Door Zijn sterven kon Hij zaad voortbrengen en ons redden. Hetzelfde verwacht God nu van ons. Ons lijden en sterven voor Jezus zal veel zielen aan Jezus' voeten brengen.

3. Ten derde is de doding van Jezus Christus noodzakelijk om Hem te leren kennen en Hem gelijkvormig te worden. Fil. 3:10 – *“Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende;”*
4. Opdat wij de verheerlijking van Jezus deelachtig zullen mogen worden. Wie deelt in Zijn lijdens, zal ook delen in Zijn verheerlijking. Daarom is het lijdens voor Jezus beslist ook genade (Fil. :29).
Rom. 8:17 – *“En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus; zo wij anders met Hem lijdens, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.”*
Fil. 3:21 – *“Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelve kan onderwerpen.”*
1 Petr. 4:13 – *“Maar gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijdens van Christus, alsoo verblijdt u; opdat gij ook in de openbaring Zijner heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen.”*
Rom. 6:5 – *“Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding;”*
5. Opdat de vertroosting van Jezus in ons overvloedig zal zijn en wij zelf ook anderen zullen kunnen vertroosten. 2 Cor. 1:4-5 – *“Die ons vertroost in al onze verdrukking, opdat wij zouden kunnen vertroosten degenen, die in allerlei verdrukking zijn, door de vertroosting, met welke wij zelve van God vertroost worden. Want gelijk het lijdens van Christus overvloedig is in ons, alsoo is ook door Christus onze vertroosting overvloedig.”*
6. Opdat wij blijdschap zullen ervaren als wij zien, dat ons lijdens ten goede komt aan de opbouw van het Lichaam van Christus, de Gemeente. Col. 1:24 – *“Die mij nu verblijde in mijn lijdens voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente;”*
7. Opdat Gods Geest en heerlijkheid op ons zal rusten tijdens ons aardse leven.
1 Petr. 4:14 – *“Indien gij gesmaad wordt om den Naam van Christus, zo zijt gij zalig; want de Geest der heerlijkheid, en de Geest van God rust op u. Wat hen aangaat, Hij wordt wel gelasterd, maar wat u aangaat, Hij wordt verheerlijkt.”*

Geliefde broeders en zusters, spreken en schrijven over lijdens is al niet gemakkelijk. Laat staan om dat lijdens persoonlijk aan den lijve te moeten ondervinden en ondergaan. Maar tóch acht God de Vader het noodzakelijk. Voor onze vorming als kinderen Gods en voor de vorming van Christus' Gemeente, Zijn Lichaam en Bruid. En ik ben er zeker van, dat ieder van ons verlangt om tot die wondere Bruid te behoren. Daarom, om met Petrus te spreken:

“Geliefden, houdt u niet vreemd over de hitte der verdrukking onder u, die u geschiedt tot verzoeking, alsof u iets vreemds overkwame; Maar gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijdens van Christus, alsoo verblijdt u; opdat gij ook in de openbaring Zijner heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen. Indien gij gesmaad wordt om den Naam van Christus, zo zijt gij zalig; want de Geest der heerlijkheid, en de Geest van God rust op u. Wat hen aangaat, Hij wordt wel gelasterd, maar wat u aangaat, Hij wordt verheerlijkt. Doch dat niemand van u lijde als een doodslager, of dief, of kwaaddoener, of als een, die zich met eens anders doen bemoeit; Maar indien iemand lijdt als een Christen, die schame zich niet, maar verheerlijke God in dezen dele. Want het is de tijd, dat het oordeel beginne van het huis Gods; en indien het eerst van ons begint, welk zal het einde zijn dergenen, die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn? En indien de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen? Zo dan ook die lijdens naar den wil van God, dat zij hun zielen Hem, als den getrouwen Schepper, bevelen met weldoen.” (1 Petr. 4:12-19)

Moge onze Heiland u deze week overvloedig zegenen. Amen.